

Paměť národa – Martin Studnička, nar. 18. 10. 1943

ZŠ Mazurská: Lukáš Skramlík 9. A

Lukáš Dobrý 8. A

Klára Krmelová 8. B

Tereza Červeňanská 8. A

Nikol Červeňanská 6. A

Narodil se v malé vesnici Vnorovy na jižní Moravě, který je nedaleko od Strážnice. Velmi brzy mu zemřela maminka a on zůstal s tatínkem a šesti bratry. Všichni se narodili doma, ne v porodnici. Maminku jim částečně nahradila tetička, která se o ně starala. Doma jedli z jedné velké mísy. S bratry museli pracovat na poli a spávali na seně, kam se lezlo po žebříku. Také s bratry pásli asi 300 krav z celé vesnice. Ráno procházeli vesnicí a krávy vycházely ze dvorů. Večer zase krávy odbočily do správného dvora.

Do školy chodil ve vesnici, kde je vyučoval pan farář. Jako kluci byli trestáni za přestupky proti škole. Dostávali rákoskou přes ruce. Na rozdíl od dnešních dětí hodně četl. Elektřina nebyla, svítilo se petrolejovými lampami.

Na konci války, zabili ve Strážnici německého důstojníka. Na náměstí shromáždili všechny muže a chlapce a odpočítali každého desátého, který pak byl zastřelen. Mezi muži byli i dva osmnáctiletí mladíci. Nebyli napočítáni jako desátí, ale hraběnka řekla: “Co Vnorovjan, to partyzán!” a oba byli zastřeleni. Mají hrob na hřbitově ve Vnorovech. Další obětí války byla Maruška Kudeříková, kterou Němci setli za pomoc partyzánům.

Když měl po škole nastoupit na vojnu, tak raději nastoupil do ostravských dolů jako horník. Smlouvu měl na 10 let. Pak by na vojnu nemusel. Jednou došlo v dolech k závalu a on se rozhodl, že už nikdy dolů nesfárá. Měl tedy nastoupit na vojnu, ale to odmítl. Proto byl umístěn u železničního vojska, což byli původně Pomocný technický prapor. Jako vojáci stavěli v Praze letiště Ruzyně.

V roce 1968, když nás obsazovala spojenecká vojska, žil v Nové Pace, kam se přišel. Když přes Novou Paku projížděli vojáci, tak se lidé nebránili a v hrůze sledovali jejich příjezd. Jeden voják rozbil láhev, když mu pan Studnička ukázal, aby si uklidil střepy, tak vzal nůž a začal ho honit. Naštěstí utekl.

Další zážitek přišel, když v hotelu Centrální, na náměstí v Nové Pace, měli schůzi komunisté. Mladík, jmenoval se Cerman, vystřelil ze vzduchovky, prostřelil okno a zasáhl žárovku. Za to byl odsouzen a popraven

Celý život hodně sportoval. Miloval tenis a fotbal.

V životě vystřídal řadu zaměstnání. Po revoluci v roce 1989 mu zemřela manželka.. Na svůj život vzpomíná někdy s radostí, ale častěji s lítostí v hlase. Ten život nebyl vždy úplně jednoduchý.